

ΆΓΙΟΣ ΚΥΤΤΡΑΝΟΣ

Ἄριθμὸς 318 • Ἰανουάριος - Φεβρουάριος 2004

ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΝΔΡΩΑΣ ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗΣ ΜΟΝΗΣ
ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ ΦΥΛΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

ISSN 1108-4030

Περιεχόμενα

- «Χριστῷ συνεσταύρωμαι» - Δι' ἓνα γνήσιον Ἐκκλησιαστικὸν Ἦθος:
Ἐγκύκλιος ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους 1
- Ἡ Ἰστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων καὶ στὰ ἀγγλικά 3
- Χειροτονίες Ἰταλῶν Ὀρθοδόξων Κληρικῶν 4
- Χειροτονία Πρεσβυτέρου στὴν Σαρδινία 5
- Ἔορτὰ καὶ Πανηγύρις 6
- Χειροτονία Πρεσβυτέρου στὸ Σύνδενῦ τῆς Αὐστραλίας 6
- Συνεστίασις γιὰ τὴν Ὀρθόδοξο Ἱεραποστολή 7
- Ἀπὸ τὴν Ἱεραποστολή τῆς Οὐγκάντας 7
- Ὁ λαμπρὸς Ἐορτασμὸς τῶν Ἁγίων Θεοφανίων 8
- «Ἡ Ἱερὰ Κιβωτὸς τῆς Ὀρθοδοξίας - Ζῶσα καὶ Ἀκαταπόντιστος»:
Ἐόρτιον Μήνυμα Ἁγίων Θεοφανίων 10
- Ἡμερολογιακὸ Ζήτημα ἢ Αἵρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ; (Β') 11
- Ἐνημέρωσις, ἐκ τῆς Γραμματείας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως 14
- Ἀπὸ τὴν Ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας στὴν Ἀμερική 15
- «Εἶπε Γέρον» - Ὑπομονὴ στὶς Θλίψεις, Ἁγίου Θεοφάνους τοῦ Ἐγγλεῖστου 16

Ἐκδόσεις καὶ Παραγωγές

«ΟΜΙΛΙΕΣ» τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Κυπριανοῦ (CD's καὶ Κασσέττες)

Φωτογραφία ἐξωφύλλου:

Ἁγία Θεοφάνια 2004 στὸν Ὠρωπὸ Ἀττικῆς.

Φωτογραφία ὀπισθοφύλλου:

Ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸ («ἄδατο») τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας - Ἰανουάριος 2004.

ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐκδίδεται τῇ εὐλογία καὶ φροντίδι τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς,
Πατρὸς δὲ καὶ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, κ. ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ

• Ἰδιοκτῆτης: Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. • Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἀρχιμανδρίτης
Κυπριανὸς Ἀγιοκυπριανίτης. • Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς. • Τηλέφωνο ἱ. Μονῆς: 210 24 11 380. • Telefax:
210 24 11 080. • E-mail: Kyprianos@hol.gr • Ἰστοσελίδα στὸ Διαδίκτυο: www.synodinresistance.gr •
Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου: Γ. Κουκουδάκης, Βουλγαροκτόνου 40, τηλ.: 210 6461660. • Ἐπιστολαὶ καὶ
προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ νὰ ἀποστέλλωνται εἰς ἱ. Μονὴν Ἁγίου Κυπριανοῦ, Τ. Θ. 46006 - 13310 ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ.

«Χριστῷ συνεσταύρωμαι» Δι' ἓνα γνήσιον Ἐκκλησιαστικὸν ἦθος

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά·

Εὐχομαι ἐγκαρδίως, κατὰ τὴν νέαν περίοδον τοῦ σωτηρίου ἔτους 2004, μεγαλύτεραν πρόοδον εἰς τὸ γνήσιον ἐκκλησιαστικὸν φρόνημα καὶ ἦθος, δηλαδή βαθυτέραν συνειδητοποίησιν τῆς ιδιότητός μας ὡς Χριστιανῶν καὶ περισσότεραν συνέπειαν μετὰ τῆς ὀρθοδοξίας καὶ τῆς ὀρθοπραξίας μας, μὲ τὴν ἐνίσχυσιν θεβαίως καὶ καθοδήγησιν πάντων τῶν Ἁγίων, ἐξαίρετως δὲ τῆς Παναχράντου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

α. Δόγμα καὶ Ζωή

Ἐπιθυμῶ καὶ ἐφέτος νὰ ἀναφερθῶ διὰ πολλοστήν φορὰν εἰς τὸ θέμα τοῦ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιαστικοῦ ἦθους, ἐπειδὴ μὲ λύπην διαπιστώνω, ὅτι ἡ σημασία του διὰ τὴν σωτηρίαν μας εἴτε δὲν συνειδητοποιεῖται εἰς βάθος, εἴτε ὑποβαθμίζεται καὶ ἐπισκιαζεται ἀπὸ ἄλλας προτεραιότητας, τῇ συνεργείᾳ τῶν πονηρῶν πνευμάτων.

Ἐν τούτοις, δὲν θὰ πρέπει νὰ λησμονῆται ποτέ, ὅτι κακὸν καὶ ὀλέθριον δὲν εἶναι μόνον τὰ αἰρετικά καὶ «πονηρὰ δόγματα», ἀλλὰ καὶ ἡ ἐμπαθῆς καὶ «πονηρὰ ζωή», ὅπως ἐπιμόνως μᾶς διαβεβαιώνουν οἱ Ἅγιοι τῆς Πίστεώς μας.

«**Καὶ λοιπόν**», λέγει ὁ Ὅσιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης, «**ὁμοιον κακὸν εἶναι καὶ τὰ πονηρὰ δόγματα καὶ ἡ πονηρὰ ζωή· καὶ ἀντιστρόφως [ὅμοιον κακὸν εἶναι] καὶ ἡ πονηρὰ ζωὴ καὶ τὰ πονηρὰ δόγματα**», διότι τὸ «ἓνα τοῦ ἄλλ-

λου εἶναι γεννητικόν, καὶ ὅποιος ἔχει τὸ ἓνα, καταντᾷ καὶ εἰς τὸ ἄλλο»¹.

Εἰς τὴν ἀμφίδρομον αὐτὴν σχέσιν Δόγματος καὶ Ζωῆς, θεωρῶ ἀναγκαῖον τῶρα νὰ τονίσω μὲ ἔμφασιν τὴν κίνησιν ἀπὸ τὴν Ζωὴν καὶ τὸ ἦθος πρὸς τὸ Δόγμα καὶ τὴν Ἀλήθειαν ἀπὸ τὴν ζοὴν, ἡ ὁποία εἶναι «ἀκάθαρτος καὶ διεστραμμένη» πρὸς τὰ «πονηρὰ καὶ διεστραμμένα δόγματα»¹.

Ἡ Ἱερὰ Παράδοσις εἶναι ἐπὶ τούτου πολλῆ σαφῆς καὶ κατηγορηματικῆς: «**ὑποβάθρα γὰρ πολλὰκις ἀσεβείας, ὁ διεφθαρμένος γίνεται βίος**»².

[**Πολλὰς φορὰς, τὸ θεμέλιον καὶ ἡ βάσις τοῦ ἀσεβοῦς δόγματος εἶναι ἡ πονηρὰ καὶ διεφθαρμένη ζωή**].

Ὅπως χαρακτηριστικὰ γράφει ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος: ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀπώθησαν καὶ κατέπνιξαν τὴν «ἀγαθὴν συνείδησιν», δηλαδή τὴν ἐνάρετον πολιτείαν, «**περὶ τὴν πίστιν ἐνανάγησαν**»³ καὶ ἔσφαλαν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὀρθοτόμησιν τοῦ λόγου τῆς Ἀληθείας.

β. «Πρᾶξις» καὶ «Θεωρία»

Ἐδῶ ὅμως ἀπαιτεῖται μία πολλῆ συσπαστικὴ διευκρίνισις, διότι ἴσως νομισθῆ, ὅτι ἀπλῶς ἐπαναλαμβάνω γνωστὰ καὶ τετριμμένα πράγματα.

Οἱ Ἅγιοι Πατέρες μᾶς διδάσκουν, ὅτι διὰ νὰ πέσῃ κανεὶς εἰς πλάνην, διὰ νὰ φθάσῃ εἰς λανθασμένας ἀντιλήψεις

περὶ Θεοῦ καὶ θεῶν Ἀληθειῶν καὶ ἐπομένως νὰ κινδυνεύῃ ἡ σωτηρία του, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ζῆ βίον **τελείως** διεφθαρμένον, πονηρὸν καὶ ἀδιάφορον.

Τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα, προκειμένου νὰ πλανήσουν τὸν ἄνθρωπον, δὲν **θέλουν πολλά**: ἀρκεῖ εἰς αὐτὰ ἡ ἔλλειψις συνεχοῦς ἀγώνος διὰ τὴν κάθαρσιν τῆς καρδίας· ἀρκεῖ ἡ ἐμπαθῆς φαντασία· ἀρκεῖ ὁ προσκολλημένος εἰς τὰ κτιστὰ καὶ ἀφώτιστος νοῦς· ἀρκεῖ ἡ ῥάθυμος φυλακὴ τῶν πέντε αἰσθήσεων· ἀρκεῖ ἡ ἀργία ἢ ἡ νοθεὶα τοῦ καλοῦ.

Ἡ «γνώσις» καὶ ἡ «θεωρία» τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπομένως ἡ ὑψώσις μας ἀπὸ τὴν ἐνεργεῖαν τοῦ πονηροῦ, ἔρχεται ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἐν Χριστῷ «**πράξεως**», δηλαδὴ τῆς ἐπιπόνου χριστιανικῆς ζωῆς, τῆς ἐπιμελοῦς φυλακῆς τῶν ἐντολῶν, τῆς εὐαγγελικῆς/σταυρικῆς πολιτείας, τῆς ἀδιαλείπτου μετανοίας.

«**Καθαρτέον ἑαυτὸν πρῶτον**», λέγει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, «**εἴτα τῷ Καθαρῷ προσομιλήτέον**»· «**διὰ πολιτείας, ἀνελθε· διὰ καθάρσεως, κτήσῃ τὸ Καθαρόν**»· «**πρᾶξις γὰρ ἐπίβασις θεωρίας**»⁴.

[«**Πρέπει κανεῖς πρῶτα νὰ καθαρίσῃ τὸν ἑαυτὸν του καὶ ἔπειτα νὰ πλησιάσῃ τὸν Καθαρόν**»· «**ὑψώσου μὲ τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴν· ἀπόκτησε τὸ Καθαρόν μὲ τὴν κάθαρσίν σου**»· «**διότι ἡ θεωρία ἔχει ὡς ὄχημά της τὴν πρᾶξιν**»].

Ἐὰν ὁ Χριστιανὸς δὲν ὀδεύῃ ἐν ταπεινώσει, ἐν ἀγάπῃ καὶ ἐν ἀγνότητι τὴν ὁδὸν αὐτὴν τῆς καθάρσεως, τότε ὄχι μόνον εἶναι εὐάλωτος εἰς τὰς δαιμονικὰς ἐπιρροάς, ὄχι μόνον χλευάζεται ἀπὸ τὸν σατανᾶ, ἀλλὰ καὶ ὁ τυχὸν λόγος του περὶ Θεοῦ καὶ Ὁρθοδοξίας κινδυνεύει νὰ εἶναι δαιμονικός!

Ὁ Ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητὴς ἀποφαίνεται, ὅτι

«δαιμόνων θεολογία προδήλως καθέστηκεν ἢ δίχα πράξεως γνώσις»⁵.

γ. Σταυρὸς καὶ Δόξα

Ἄσφαλές λοιπὸν κριτήριον, ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἦθους, εἶναι ὅτι πάσχομεν μαζὶ μὲ τὸν Χριστὸν καὶ χάριν Αὐτοῦ· «**συμπάσχομεν Αὐτῷ, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν Αὐτῷ**»⁶· ὅτι νεκρωνόμεθα καθημερινῶς καὶ ἀποθνήσκομεν κατὰ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, «**ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ**», «**ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ ἡμῶν σαρκί**»⁷.

Οἱ Ἅγιοι Πατέρες μᾶς διδάσκουν ἐκ πείρας, ὅτι

«**ὅπου ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἐκεῖ καὶ τὸ ἀνελεθῆν μετ' Αὐτοῦ εἰς τὸν Σταυρόν· τὸ συμπάσχειν καὶ συνδοξασθῆναι Αὐτῷ· τὸ συναποθανεῖν καὶ συζεῖν Αὐτῷ· ὁ ἀνερχόμενος οὖν εἰς τὸν Σταυρόν, ἐκουφίσθη ἀπὸ τῆς γῆς· ἀπέθανε τῷ κόσμῳ· τὰ ἄνω λοιπὸν ὀφείλει φρονεῖν, ὅπου ὁ Χριστὸς ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς**»⁸.

Ὁ εὐσεβής, ὁ ὁποῖος εἶναι **συνεσταυρωμένος** ἔκουσιῶς καὶ ἐν γνώσει μὲ τὸν Χριστὸν μας, δὲν ὑποκύπτει εἰς τοὺς πειρασμοὺς τῆς **κοσμικῆς νοοτροπίας**, οἱ ὁποῖοι τὸν προτρέπουν νὰ **κατέλθῃ ἀπὸ τὸν Σταυρόν**· ἀλλὰ θυσιάζεται ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν μὲ τὴν χάριν τοῦ Σωτήρος μας καὶ πρὸς χάριν Αὐτοῦ.

Ὁ Χριστιανὸς, ὁ ὁποῖος δὲν λησμονεῖ τό: «**Χριστῷ συνεσταύρωμαι**»⁹, δὲν ἀγανακτεῖ οὔτε γογγύζει εἰς τὰς δοκιμασίας, ἀλλὰ ὑπομένει, προσεύχεται καὶ εὐχαριστεῖ τὸν Θεόν· δὲν δικαιώνει τὸν ἑαυτὸν του, ἀλλὰ ταπεινώνεται, αὐτομέμφεται, μετανοεῖ· δὲν προτιμᾷ τὴν φιλαυτίαν, ἀλλὰ τὴν αὐτοθυσίαν· δὲν καλλιεργεῖ τὴν φιληδονίαν, ἀλλὰ τὴν ἀσκησιν.

Ἡ Ἱστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων τώρα καὶ στὰ ἀγγλικά

ME THN XAPIN τοῦ Κυρίου μας, συμπληρώθη ἕνα ἔτος ἰκανοποιητικῆς παρουσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων στὸ Διαδίκτυο, διὰ τῆς ἐπίσημης Ἱστοσελίδος της στὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα [Διεύθυνσις: <http://www.synodinresistance.gr> - Βλ. «Α.Κ.», ἀριθ. 311/Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2002, σελ. 182-183].

Ἦδη, μὲ τὴν ἔναρξιν τοῦ νέου ἔτους 2004, ἔγινε καὶ ἡ πρώτη παρουσίαις αὐτῆς στὰ ἀγγλικά, ἀφοῦ προηγήθηκε ἐπὶ μεγάλο διάστημα χρόνου μία ὑπεύθυνη καὶ σοβαρὴ προετοιμασία γιὰ τὴν μετάφρασιν τῶν κειμένων καὶ τὴν αἰσθητικὴ καὶ τεχνικὴ κατὰ τὸ δυνατόν ἄρτια μορφή της.

Διευκρινίζεται, ὅτι ἀρκετὰ κείμενα ποῦ ἔχουν παρουσιασθῆ στὰ ἑλληνικά δὲν ἔχουν ἀκόμη μεταφρασθῆ στὰ ἀγγλικά, πρόκειται ὅμως νὰ προστεθοῦν στὸ ἐγγὺς μέλλον.

Ἡ ἀγγλικὴ ἀποτελεῖ καὶ τὴν διεθνή παρουσία τῆς Ἱστοσελίδος.

Ἐπίσης, παρουσιάζονται κείμενα καὶ στὴν ρωσικὴ γλῶσσα, θὰ ἀκολουθήσουν δὲ κείμενα στὴν ἰταλική, γαλλικὴ καὶ ἄλλες γλῶσσες.

Ἡ σπουδαιότης τῆς ἀγγλικῆς παρουσιάσεως γιὰ τὴν εὐρύτερη διάδοσιν τοῦ μηνύματος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐνοστάσεως, τῆς Ἱεραποστολικῆς Μαρτυρίας, τῆς Πνευματικῆς Οἰκοδομῆς ἐν Χριστῷ καὶ τῆς ὑπευθύνου καὶ ἀμέσου ἐνημερώσεως στοὺς ἐγγὺς καὶ τοὺς μακρὰν, εἶναι προφανεστάτη.

Ἐἴθε ὁ λόγος τοῦ Κυρίου νὰ «τρέχη καὶ δοξάζεται» (Β΄ Θεσσαλ. γ΄ 1)!

• Διεύθυνσις: <http://www.synodinresistance.gr/indexen.htm>

← Ὁ σταυρὸς τῶν πειρασμῶν γίνεται ἡ **νοσητὴ κλίμαξ**, ἡ ὁποία τὸν ἀναβιβάζει ἀπὸ τὴν θλίψιν εἰς τὴν χαράν, ἀπὸ τὸν θάνατον εἰς τὴν ζωὴν, ἀπὸ τὴν ἐν Χριστῷ νέκρωσιν εἰς τὴν ἐν Χριστῷ ἀνάστασιν.

Ὁ «**θησαυρὸς**»¹⁰ αὐτὸς τῆς «δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ»¹⁰ εἶναι ἡ «**ἀγιαστικὴ δύναμις τοῦ Πνεύματος**»¹¹, τὴν ὁποίαν ἔχομεν «ἐν ὄστρακίνοις σκεύεσιν»¹⁰: εἶναι «**θεβαία καὶ διηνεκῆς ἔλλαμψις ὑποστατικῶ φωτός**»¹² εἰς τὰς καρδίαις μας.

Αὐτὸ ἃς εἶναι τὸ διαρκὲς **σταυρο-αναστάσιμον δίωμά** μας: αὐτὴ ἃς εἶναι καὶ ἡ ζῶσα καὶ ἡ διαρκὴς προσφορὰ μας διὰ τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ κόσμου καὶ τὴν μεταβίβασίν του ἀπὸ τὴν φθορὰν τῆς πτώσεως εἰς τὴν ἀφθορίαν τῆς Βασιλείας τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν!

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Ὁρωποῦ καὶ Φιλῆς Κυπριανός,
Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

1) Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, *Σχόλια εἰς τὸ Ρωμ. α΄ 28*. Πρὸς. **Τοῦ Αὐτοῦ**, *Εἰς τὰ Ἐφεσ. δ΄ 19 καὶ Α΄ Τιμοθ. στ΄ 10*. / **2)** Θεοδορήτου Κύρου, PG τ. 82, στλ. 796C/*Εἰς τὸ Α΄ Τιμοθ. α΄ 19*. / **3)** Α΄ Τιμοθ. α΄ 19. / **4)** Ἁγίου Γρηγορίου Θεολόγου, PG τ. 35, στλ. 1069A καὶ 1080B/*Λόγος Κ΄, Περὶ δόγματος καὶ καταστάσεως ἐπισκόπων, §§ Δ΄ καὶ ΙΒ΄*. / **5)** Ἁγίου Μαξίμου Ὁμολογητοῦ, PG τ. 91, στλ. 602C/*Ἐπιστολὴ Κ΄, Πρὸς Μαρίνον μονάζοντα*. / **6)** Πρὸς. Ρωμ. η΄ 17. / **7)** Πρὸς. Β΄ Κορινθ. δ΄ 10 καὶ 11. / **8)** Ἀδῶ Ἰωάννου Ἐγγλεῖστου, Βίβλος Βαρσανουφίου, σελ. 266δ, § φξξ΄ πρὸς. σελ. 189αδ, § τνα΄, Βόλος 1960. / **9)** Γαλ. β΄ 20. / **10)** Πρὸς. Β΄ Κορινθ. δ΄ 6-7. / **11)** Ὁσίου Μακαρίου Αἰγυπτίου, PG τ. 34, στλ. 636A/*Ὁμιλία ΙΗ΄, § Α΄*. / **12)** Ὁσίου Μακαρίου Αἰγυπτίου, Φιλοκαλία τ. Γ΄, σελ. 229/*Παράφρασις Συμεὼν Μεταφραστοῦ, § ρλη΄*.

Χειροτονίες Ἱταλῶν Ὁρθοδόξων Κληρικῶν

Σημαντικὴ ἐνίσχυσις τῆς Ἱεραποστολῆς στὴν Ἱταλία

Η Ἱεραποστολή τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων στὴν Ἱταλία ὑφίσταται συνεχῶς ἐπὶ δύο περιποῦ δεκαετίας, μὲ τὴν Χάρι δὲ τοῦ Κυρίου μας ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἕνα σημαντικὸ ἔργο, ἰδίως κατὰ τὴν τελευταία πενταετία.

Ἡ ἰδιαίτερα ὄθησις προόδου σημειώθηκε μὲ τὴν ὑπαγωγή στὴν Ἱερά Σύνοδο τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Σιλουανῶν Λίβι, Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Σεραφεῖμ τοῦ Σαρῶφ στὴν Πιστόια τῆς Ἱταλίας καὶ ἤδη Συνοδικοῦ Ἐξάρχου, ὁ ὁποῖος ἐργάζεται μὲ σύνεσι καὶ σοβαρότητα καὶ ἐφελκίζει τὴν Χάριν τοῦ Θεοῦ, ὥστε νὰ ἐπιτελοῦνται πραγματικὰ Θαύματα στὴν εὐλογημένη προσπάθεια γιὰ τὴν ἐδραίωσι μιᾶς ἀνθεκτικῆς

καὶ ἐλπιδοφόρου Ἱεραποστολικῆς Μαρτυρίας τῆς γηνσίας Ὁρθοδοξίας στὴν χώρα, ἣ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν ἕδρα τοῦ Παπισμοῦ.

Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος 2003, ἡ Ἐξαρχία Ἱταλίας εἶχε τὴν εὐλογία καὶ χαρὰ τῆς δημιουργίας νέων Κοινοτήτων καὶ τῆς ὑπαγωγῆς σὲ Αὐτὴν νέων Κληρικῶν, μὲ τὸ κλείσιμο δὲ τοῦ ἔτους ἡ χαρὰ αὐτὴ κορυφώθηκε μὲ τὶς Χειροτονίες τριῶν Διακόνων, οἱ ὁποῖοι ἀφιερώνονται μὲ αὐτοθυσία στὴν ἐπίπονη διακονία τῆς ἐνισχύσεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἐνστάσεως στὴν Ἱταλία.

Συγκεκριμένα, κατὰ τὸ δεῦτερο δεκαήμερο τοῦ Δεκεμβρίου, ὁ σεβαστὸς Καθηγουμένος π. Σιλουανὸς ἤλθε στὴν Ἑλλάδα καὶ παρέμεινε φιλοξενοῦμενος στὴν Ἱερά Μονὴ τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς, μὲ τὸν Αἰδεσιμώτατο Πρεσβύτερο π. Νικόλαο Ντ' Ἀμῖκο, Ἀδελφοὺς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Στεφάνου τοῦ Πρωτομάρτυρος Μιλάνου καὶ λαϊκὰ πνευματικὰ του τέκνα, ἐκ τῶν ὁποίων χειροτονήθησαν οἱ τρεῖς Διάκονοι. Οἱ Χειροτονίες ἐτελέσθησαν στὴν φιλοξενούσα αὐτοῦς Ἱερά Μονή, ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων καὶ ἀμέσου ὑπευθύνου τῆς Ἐξαρχίας τῆς Ἱταλίας.

Τὴν Πέμπτη, 12.12.2003 ἐκ. ἡμ., τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος ἐπισκόπου Τριμουθύντος

τοῦ Θαυματουργοῦ, χειροτονήθη ὁ Διάκονος π. Σιλουανὸς Ricci, Ἀδελφὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Στεφάνου στὸ Ἀμπιατεγκράσσο τοῦ Μιλάνου, 62 ἐτῶν, πρῶν νοσοκόμος (βλ. φωτογρ. α').

Τὸ Σάββατο, 14.12.2003 ἐκ. ἡμ., χειροτονήθη ὁ Διάκονος π. Στέφανος Dell'Isola, ἐγγαμος, 49 ἐτῶν, πολὺγλωσσος καὶ ἀριστος γνώστης τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης, μεταφραστὴς στὸ ἐπάγγελμα, κάτοικος Ρώμης, ὅπου ἤδη ἰδρύεται ἡ νέα

✠ Ἐνορία τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, γεγονὸς ἄκρως σημαντικὸ καὶ αὐτονοήτου ἱστορικῆς σημασίας (βλ. φωτογρ. β').

Τέλος, τὴν Κυριακῇ, 15.12.2003 ἐκ. ἡμ., τῶν Ἀγίων Προπατόρων καὶ τοῦ Ἀγίου ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου, ἐχειροτονήθη ὁ Διάκονος π. Νικόλαος Ciotta, ἕγγαμος, 43 ἐτῶν, ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν τῆς Ἰταλίας (γ').

Οἱ νέοι Διάκονοι, οἱ ὁποῖοι διακρίνονται γιὰ τὸ ζῆλο καὶ τὸν ἐνθουσιασμό τους, θὰ χειροτονηθοῦν σύντομα Ἱερεῖς, ὥστε νὰ καταστή περισσότερο ἀποτελεσματικὴ ἡ συμβολὴ τους στὴν ἐνίσχυσι τῆς εὐλογημένης Ἱεραποστολικῆς Διακονίας, Χάριτι καὶ βοήθεια τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ!

Χειροτονία Πρεσβυτέρου στὴν Σαρδινία

Τὴν Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησι, 29.12.2003 ἐκ. ἡμ., στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Παναγίας Γοργοεπηκόου, στὸ Μαρρούμπιο τῆς Σαρδινίας, μετὰ τὴν εὐλογία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος ἐτέλεσε τὴν εἰς Πρεσβύτερον Χειροτονία τοῦ ἐπὶ τριετίαν Διακόνου τοῦ Ναοῦ π. Ἰωσήφ Πία, προκειμένου αὐτὸς νὰ προσφέρῃ τὶς ὑπηρεσίες του πλέον ὡς κανονικὸς Ἐφημέριος.

Ὁ νέος Πρεσβύτερος ὑπῆρξε πιστὸ πνευματικὸ τέκνο τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Σαρδινίας κ. Ἰωάννου († 2002), ὑπὸ τοῦ ὁποῖου μετεστράφη στὴν Ὁρθοδοξία πρὸ πολλῶν ἐτῶν καὶ ἐχειροτονήθη Διάκονος ἀρχὰς τοῦ 2000, καὶ τὸν ὁποῖον ὑπηρετήσε ὑποδειγματικὰ μέχρι τῆς ἐκδημίας του πρὸς Κύριον.

Ὁ π. Ἰωσήφ εἶναι ἕγγαμος, μετὰ δύο ἐνήλικα τέκνα, ἐργάστηκε δὲ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὡς νοσοκόμος. Τώρα πλέον ἐπιφορτίζεται μετὰ τὴν διακονία τῆς θεραπείας τῶν ψυχικῶν τραυμάτων καὶ νοσημάτων τοῦ Ποιμνίου του, ὡς Οἰκονόμος τῆς θεραπευτικῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν θείων Μυστηρίων.

Στὴν Θεία Λειτουργία τῆς Χειροτονίας, γιὰ τὴν ὁποῖαν ἐταξίδευσε εἰδικῶς στὴν Σαρδινία ὁ Θεοφιλέστατος κ. Ἀμβρόσιος, ἔλαβε μέρος καὶ ὁ συμπαθὴς Πανοσιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Ἀντώνιος Πομπιάνου, ὁ ὁποῖος ἀνεγείρει Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου, πλησίον τῆς πόλεως τοῦ Μαρρούμπιο.

Μετὰ τὴν νέα αὐτῆ ἱερατικῆ Χειροτονία, ἡ παρουσία τῶν Ἀκαινοτομητῶν Ὁρθοδόξων τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου στὴν Σαρδινία ἐδραϊνέται ἔτι περισσότερο καὶ διανοίγονται νέες ἐλπιδοφόρες προοπτικὲς γιὰ μίαν ἀποτελεσματικώτερη μαρτυρία στὸ ἑτερόδοξο περιβάλλον τῆς ἰταλικῆς αὐτῆς νήσου.

Ἑορταὶ καὶ Πανηγύρεις

ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑ, 11.11.2003 ἐκ. ἡμ., ἐώρτασε ὁ Ἱερὸς Ναὸς τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου στὸ Ροῦφ (Βοτανικός) Ἀθηνῶν (ὁδὸς Ἐλασιδῶν 28), ὅπου, ὡς γνωστόν, τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία κάθε Πέμπτη πρωῒ.

Γιὰ τὴν Ἑορτὴ ἔγινε ἱερὰ Ἀγρυπνία, μὲ τὴν συμμετοχὴ ἀρκετῶν πιστῶν. Στὴν Θεία Λειτουργία προέστη ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος.

Ἡ τιμὴ τοῦ μεγάλου Ὁμολογητοῦ τῆς Πίστεώς μας Ἀγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου εἶναι ιδιαίτερα ἐπίκαιρη καὶ ἀναγκαῖα στὶς ἡμέρες μας, ὅπου κυριαρχοῦν ὁ σχετικισμὸς καὶ ἡ ἀποστασία.

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ, 14.12.2003 ἐκ.ἡμ., προεωρτάσθη ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου στὸ πανηγυρίζον Ἱερὸ Ναῦδριο Αὐτοῦ στὸν Κουβαρᾶ Ἀττικῆς, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἐπέτρεπαν οἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἐφημεριῶν μας τὴν τέλεσι ἐορτίου Θείας Λειτουργίας τὴν Κυριακὴ τῆς μνήμης τοῦ Ἀγίου. Ἐλειτούργησε ὁ Αἰδέσιμ. π. Ἀθανάσιος Κανατσούλης καὶ παρέστησαν πολλοὶ πιστοὶ ἀπὸ τὴν περιοχὴ καὶ εὐρύτερα ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ ἄλλα μέρη τῆς Ἀττικῆς.

Χειροτονία Πρεσβυτέρου στὸ Σύδνεϋ τῆς Αὐστραλίας

ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ, 15.12.2003 ἐκ. ἡμ., στὸν Ἱερὸ Καθεδρικό Ναὸ τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ στὸ Σύδνεϋ τῆς Αὐστραλίας, ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Σύδνεϋ καὶ Νέας Νοτίου Οὐαλλίας κ. Χρυσόστομος, Ἐξάρχος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἑνισταμένων στὴν Αὐστραλία, ἐχειροτόνησε εἰς Πρεσβύτερον τὸν εὐλαβέστατο Διάκονο π. Νεκτάριο Μανώλαρο, μέσα σὲ ἀτμόσφαιρα χαρᾶς καὶ κατανύξεως τῶν Ὁρθοδόξων πιστῶν, οἱ ὅποιοι εἶχαν κατακλύσει τὸν Ναό.

Ὁ π. Νεκτάριος, ἕγγαμος μὲ δύο τέκνα, διωρίσθηκε Προϊστάμενος τοῦ ἐν λόγῳ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ χαίρει τῆς ἀγάπης καὶ ἐμπιστοσύνης καὶ τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου του καὶ ὄλων τῶν πιστῶν, λόγῳ τῆς σταθερότητός του στὴν Πίστι καὶ τῆς ἀφοσιώσεώς του στὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας.

Μαζὶ μὲ τοὺς ἐκεῖ ἀδελφούς μας εὐχόμεθα στὸν νεοχειροτονηθέντα ἢ ποιμαντικὴ του διακονία νὰ εἶναι θεάρεστη καὶ νὰ ἀποτελῇ ὄντως μαρτυρία τῆς γνησίας Ὁρθοδοξίας στὴν μακρυνὴ Αὐστραλία.

Συνεστίασις γιὰ τὴν Ὁρθόδοξο Ἱεραποστολὴν

Τὸ βράδυ τῆς Κυριακῆς, 12.1.2004 ἐκ. ἡμ., στὴν μεγάλην αἴθουσα τελετῶν τοῦ ξενοδοχείου τῶν Ἀθηνῶν Νοβοτέλ στὴν πλατεῖα Βάθης, πραγματοποιήθηκε καὶ πάλι μὲ μεγάλην ἐπιτυχία ἡ ἐτήσια ἐόρτια Συνεστίασις γιὰ τοὺς φίλους, ὑποστηρικτὰς καὶ συμπαραστάτας τοῦ ἐκτεταμένου σὲ πολλὰς χώρες τῆς ἀλλοδαπῆς Ἱεραποστολικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἑνισταμένων.

Τὴν διοργάνωσι καὶ τὴν ἐπιμέλεια τῆς Συνεστίασεως, ὅπως πάντοτε, εἶχε ὁ Σύλλογος τῶν Ἀθηνῶν «Ἅγιος Κυπριανός», ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὴν Ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς.

Τὸ πρόγραμμα περιλάμβανε, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, Δημοτικὰ Παραδοσιακὰ τραγούδια καὶ ὀργανικοὺς σκοποὺς ἀπὸ διάφορες περιοχὰς τῆς πατρίδος μας, τὰ ὁποῖα ἀπέδωσε ἡ Χορωδία «Ἑλληνορθόδοξη Κληρονομία» καὶ δύο ὀρχήστρες παραδοσιακῶν ὀργάνων, πρὸς ἐνθουσίασαν ἰδιαιτέρως τὸ μεγάλο πλῆθος τῶν παρευρισκομένων. Ἐπίσης δέ, λαχειοφόρο ἀγορὰ μὲ πλούσια δῶρα.

Στὴν Συνεστίασι παρέστησαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος, Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ Μακαριουπόλεως κ. Ἰωάννης ἀπὸ τὴν Στοκχόλμη τῆς Σουηδίας, Κληρικοὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μεγάλο πλῆθος συμπαραστατῶν τῆς Ἱεραποστολῆς καὶ πολλοὶ ἐπίσημοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ οἱ πρῶν Ὑπουργοὶ κ.κ. Ἀθανάσιος Ξαρχᾶς καὶ Στέφανος Μανίκας, ὁ Βουλευτὴς Ἐπικρατείας κ. Θεόδωρος Τσουκάτος, ὁ Βουλευτὴς Ἀττικῆς κ. Ἀθανάσιος Μπούρας, οἱ Ἀντινομάρχη Ἀνατολικῆς Ἀττικῆς κ. Νικόλαος Καντερὲς καὶ Δυτικῆς Ἀττικῆς κ. Σάββας Σάββας, ὁ Δήμαρχος Φυλῆς Ἀττικῆς κ. Δημήτριος Μπουραϊμῆς μὲ τὸν Ἀντιπρόεδρο τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου κ. Ἀναστάσιο Ἀραμπατζίδη, ὑποψήφιοι Βουλευτὰ κ. ἄ.

Ἀπὸ τὴν Ἱεραποστολὴν τῆς Οὐγκάντας

Ὁ Προτοπρεσβύτερος Δρ π. Ἰωακείμ Κιγίμπα, μαζί μὲ ἄλλους Κληρικοὺς τῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἑνισταμένων στὴν Οὐγκάντα τῆς Ἀφρικῆς, καὶ ἐπίσης μέρος τοῦ Ποιμνίου τῶν Ὁρθοδόξων, πρὸ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης στὴν πρωτεύουσα Καμπάλα, μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία Δεσποτικῆς Ἑορτῆς.

Ὁ λαμπρὸς τῶν Ἁγίων

Τὴν Δευτέρα, 6/19 Ἰανουαρίου 2019, τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐώρτασε καὶ πάλι μεῖν ἰδιαίτερη Ἁγια Θεοφάνια στὸν Ὁρωπὸ Ἄττι. Ὁ Ἁγιασμὸς τῶν Ὑδάτων, στήν ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Πρόεδρο Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανό, μεστό καὶ ἐπίκαιρο, Ἐόρτιο Μήνυ. Συμμετεῖχε μεγάλο πλῆθος εὐσεβῶν καὶ ἄλλες περιοχῆς τῆς Πατρίδος.

Ἔλαβαν ἐπίσης μέρος ἐπτὰ ἀκόμη Ἀρχιερεῖς, οἱ ὁποῖοι προσέδωσαν πανηγυρικό καὶ εὐρύτερα διορθόδοξο χαρακτήρα στήν τελετή: ἀπὸ τὴν Σαρδινία τῆς Ἰταλίας ὁ Ἐπίσκοπος Νόρα κ. Μιχαήλ, ἀπὸ τὴν Ρουμανία οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Ἀδελφῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου τῆς χώρας αὐτῆς Σουτσεάβας κ. Σωφρόνιος καὶ Μπρασῶβ κ. Θεοδοσίος, ἀπὸ τὴν χώρα μας οἱ Ἐπίσκοποι Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος καὶ Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, ἀπὸ τὴν Βιέννη τῆς Αὐστρίας ὁ Ἐπίσκοπος Λακεδαιμονίας κ. Συμεὼν καὶ ἀπὸ τὴν Στοκχόλμη τῆς Σουηδίας ὁ Ἐπίσκοπος Μακαριουπόλεως κ. Ἰωάννης.

Ἐπίσης, συμμετεῖχαν Κληρικοὶ καὶ ἀντιπροσωπίες ἀπὸ τὶς Ἐνορίες καὶ τὶς Ἱερῆς Μονῆς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ μεγάλος ἀριθμὸς Μοναχῶν καὶ Μοναζουσῶν.

Στὴν καθιερωμένη λιτανευτικὴ πορεία διὰ μέσου τῶν ὁδῶν τοῦ Ὁρωποῦ ἕως τὴν θάλασσα, προηγούντο δεκάδες νέοι καὶ νέες με παραδοσιακῆς ἐνδυμασίης, λάβαρα καὶ σημαῖες, καθὼς ἐπίσης καὶ ἡ Φιλαρμονικὴ, συνέβαλαν δὲ στὴν ἐπιτυχία τῆς ὅλης Ἐκδηλώσεως με τὴν

Εορτασμός Θεοφανίων

2004, η Ίερά Σύνοδος τῶν Ἐνιστα-
τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Ἑλλά-
ῆ ἐπισημότητα καί λαμπρότητα τὰ
πικῆς.

Ἐν προβλήτῃ τοῦ Ὁρωποῦ, ἐτελέσθη
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Μητροπολίτη
ὁ ὁποῖος ἀνέγνωσε καί σύντομο,
μα.

Ἐβῶν ἀπό τὴν Ἀθήνα, τὴν Ἀττικὴ
μας.

εὐγενῆ παροχὴ τῆς βοήθειάς τους τὰ Σώματα τῆς Τρο-
χαίας, τῆς Ἀστυνομίας καί τοῦ Λιμενικοῦ τῆς περιοχῆς.

Στὴν ἐξέδρα τοῦ Ἀγιασμοῦ, μεταξύ ἄλλων, ἔλαβαν τι-
μητικὴ θέσι:

Ὁ Νομάρχης Ἀνατολικῆς Ἀττικῆς κ. Λεωνίδας Κου-
ρῆς, ὁ Νομάρχης Δυτικῆς Ἀττικῆς κ. Ἀριστείδης Ἀρκου-
δάκης, ὁ Βουλευτὴς Ἀθηνῶν καί Πρόεδρος τοῦ ΛΑΟΣ κ.
Γεώργιος Καρατζαφέρης, οἱ Βουλευταὶ Ἀττικῆς κ.κ. Ἀθα-
νάσιος Μπούρας καί Γεώργιος Βλάχος, ὁ πρώην Ὑπουρ-
γὸς καί Βουλευτὴς κ. Ἀπόστολος Σταύρου, ὁ πρώην Βου-
λευτὴς κ. Γεώργιος Καρατάσος, ὁ Δήμαρχος Φυλῆς κ. Δη-
μήτριος Μπουραϊμῆς μὲ τὸν Ἀντιδήμαρχο κ. Σταμάτιο
Ἀβράμη, ὁ Πρόεδρος καί ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ
Συμβουλίου Φυλῆς, οἱ Ἀντινομάρχαι Ἀνατολικῆς Ἀττι-
κῆς κ.κ. Νικόλαος Καντερῆς καί Παναγιώτης Γρηγοριά-
δης, ὁ ὑποψήφιος Βουλευτὴς κ. Γεώργιος Φατεινόπουλος,
ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Σγκαμίνου κ. Θωμᾶς Ρούσ-
σης, καθὼς καί ἐκπρόσωποι πολιτικῶν, κοι-
νωνικῶν καί τοπικῶν φορέων. ■

Ἡ Ἱερὰ Κιβωτὸς τῆς Ὁρθοδοξίας Ζῶσα καὶ Ἀκαταπόντιστος*

Α΄.

Ἀγαπῆτοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

φιλέορον τῶν Ὁρθοδόξων σύστημα·

Εὐρισκόμενοι καὶ πάλιν μέσα εἰς τὸ Φῶς καὶ τὴν Χάριν καὶ τὴν Ἐλπίδα τῆς παμ-
φασοῦς Ἑορτῆς τῶν Ἁγίων Θεοφανίων, δοξολογοῦμεν τὴν Ἁγίαν καὶ Ὁμοούσιον
καὶ Ἀδιαίρετον Τριάδα· καὶ προσκυνοῦμεν εὐγνωμόνως τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱὸν καὶ
τὸ Ἅγιον Πνεῦμα.

Πράγματι· ἡ ἡμέρα αὐτὴ τῆς Βαπτίσεως τοῦ Κυρίου μας εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν
καὶ τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, ἀποτελεῖ εὐκαιρίαν εὐγνωμόνος δοξολο-
γίας πρὸς τὸν Θεόν, διότι εἶναι ἡ Ἑορτὴ, ἡ ὁποία μᾶς ἀνανεώνει τὴν ἐλπίδα καὶ μᾶς
γεμίζει παραμυθίαν.

Ὅταν ἡ ταραγμένη θάλασσα τοῦ κόσμου προκαλῆ συνεχῆ αἰσθήματα ἀνασφα-
λείας, τότε ἡ Ἱερὰ Κιβωτὸς τῆς Ἐκκλησίας μας συνεχίζει με ἀσφάλειαν καὶ σταθερότη-
τα τὴν ποντοπορίαν Αὐτῆς πρὸς ἕνα νέον κόσμον, μεταμορφωμένον μέσα εἰς τὴν
Χάριν τοῦ Θεοῦ.

Καὶ ἐνῶ τὰ διάφορα κοινωνικὰ συστήματα καὶ αἱ ποικίλαι ἰδεολογίαι καταποντί-
ζονται εἰς τὸν σκοτεινὸν βυθὸν τῆς ἱστορίας, ἡ ἔμψυχος Κιβωτὸς τῆς Ὁρθοδοξίας μας
ἐξακολουθεῖ ἀλώβητος νὰ εὐρίσκεται μέσα εἰς τὸν ἱερὸν γνόφον τῆς θείας Δόξης,
εὐαγγελιζομένη τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακρὰν τὴν Εἰρήνην καὶ τὴν Ἐλπίδα καὶ τὴν
Ἀγάπην τοῦ Θεοῦ.

Β΄.

Ἀγαπητὴ ἐν Χριστῷ ὁμήγυρις·

Σήμερον, ἔχοντες μόλις διαβῆ τὰς πύλας τοῦ πολλαπλῶς κρίσιμου ἔτους 2004 διὰ
τὴν πατρίδα μας, ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος τῶν Ἐνισταμένων, τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλη-
σίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου, ἐπιθυμεῖ καὶ πάλιν, ἐν ταπεινώσει, νὰ γίνῃ κήρυξ τῆς
Φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ.

«Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ, λέγουσα»:

*«Ἰσχύσατε, χεῖρες ἐξησθενημένοι καὶ γόνατα παραλελυμένα· λάβετε θάρρος, οἱ
ὀλιγόψυχοι τῆ διανοία· ἰσχύσατε, μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν... Αὐτὸς ἤξει καὶ
σώσει ἡμᾶς...» (Ἦσ. λε' 3).*

Ἄς μείνεται ὁ Κατακλισμὸς τῆς κοσμικῆς Ἀποστασίας!... Ἡ Κιβωτὸς τῆς Ὁρθοδό-
ξου Ἐκκλησίας μας εἶναι ζῶσα καὶ ἀκαταπόντιστος, διότι εἰς τὰ ἱερὰ ἄδυστα Αὐτῆς
εὐρίσκεται ὁ σαρκωθεὶς Λόγος καὶ Θεός... Καὶ δίδει ζωὴν εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ὄρα-
ματίζονται τὴν ἐπικράτησιν τοῦ θείου θελήματος, *«ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς».*

Εἶθε καὶ κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ ἡ εὐλογία τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ ἐπιφανέντος Ἀληθινοῦ
Θεοῦ ἡμῶν νὰ προστατεύῃ, ἐνισχύῃ καὶ καθοδηγῇ τοὺς ἐκκλησιαστικούς καὶ πολιτι-
κούς Ἄρχοντας τῆς Πατρίδος μας εἰς τὴν ὁδὸν τῆς Δικαιοσύνης, τῆς Εἰρήνης καὶ τῆς
ἐν Ἀληθείᾳ Ἐνότητος τοῦ εὐσεβοῦς Γένους μας. Ἀμήν!

(*) Ἐξεφωνήθη τὰ Ἅγια Θεοφάνια ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπρια-
νοῦ εἰς Ὁρωπὸν Ἀττικῆς.

■ Δεν υπάρχει «άπάνθρωπο σχίσμα», αλλά ένστασις κατά τῆς ἀπάνθρωπου αἰρέσεως

Ἡμερολογιακὸ Ζήτημα ἢ Αἵρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ;

Β'

«Ἦτο ἄραγε ἀπαραίτητον ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, αὐτὸ τὸ πανάχραντον Θεανθρώπινον σῶμα καὶ ὄργανισμὸς τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ, νὰ ταπεινωθῆ τόσον τερατωδῶς, ὥστε οἱ ἀντιπρόσωποί της θεολόγοι, ἀκόμη καὶ ἱεράρχαι, νὰ ἐπιζητοῦν τὴν «ὀργανικὴν» μετοχὴν καὶ συμπερίληψιν εἰς τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν...; Ἄλλοιμονον, ἀνήκουστος προδοσία!»¹

(Ἀρχιμανδρίτης Ἰουστίνος Πόποβιτς, † 1979)

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο τεῦχος)

δ. Ἐκκλησιολογικὲς προϋποθέσεις τῆς Ἐγκυκλίου τοῦ 1920

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ὁμως μόνον τὰ δέκα ἐξὶ «**Βήματα πρὸς Σταθεροποίησιν τοῦ Κοινοῦ Χριστιανικοῦ Φρονήματος**»², τὰ ὁποῖα ἐφηρμόσθησαν πλήρως κατὰ τὴν πορεία τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως καὶ στὰ ὁποῖα περιλαμβάνονται τὰ ἔνδεκα «**σημεῖα**»³ τῆς νεωτεριστικῆς Ἐγκυκλίου τοῦ 1920, τὰ προσδιδόντα ἀναντιρρήτως ἐκκλησιολογικὸ χαρακτῆρα στὴν ἡμερολογιακὴ μεταρρύθμισι τοῦ 1924· ἀλλὰ εἶναι καὶ οἱ ἀντορθόδοξες ἐκκλησιολογικὲς προϋποθέσεις αὐτῆς ταύτης τῆς Ἐγκυκλίου.

Ἐν συνεχείᾳ, θὰ γίνῃ ἀναφορά στὶς προϋποθέσεις αὐτές, οἱ ὁποῖες κατ' οὐσίαν ἀποτελοῦν τὶς δύο ἐκ τῶν θεμελιωδῶν θεολογιῶν τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως, ποῦ ἀνεπτύχθησαν πληρέστερα σὺν τῷ χρόνῳ, κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν «**Βημάτων**»².

* * *

♦ Ὁ Γέρον Θεόκλητος Διονυσιάτης (γ.Θ.Δ.), ὡς ὁ κορυφαῖος τῆς ἀθωνικῆς ἐλίτι, ὠφείλε νὰ γνωρίζῃ πλήρως τὰ κείρια αὐτὰ θέματα, ἐφ' ὅσον δὲν ἀνήκει στοὺς «**ὀλιγογράμματοις, προερχομένοις ἐκ θαναύσων ἐπαγγελμάτων**», ὅπως -κατ' αὐτὸν- εἴμεθα ἡμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι Ἀντι-οικουμενισταὶ (ἄρθρον Γ'), μάλιστα δὲ καὶ ἀσχολεῖται μὲ τὶς ὑψηλὰς πτήσεις τῆς Νοερᾶς Προσευχῆς.

Πάντως, τὸ ζοφερὸ νέφος τῶν καλολογικῶν στοιχείων τῆς ἀγιορειτικῆς ἀθουροστομίας, ἐντὸς τοῦ ὁποίου κινεῖται ὁ γ.Θ.Δ. καὶ γιὰ τὸ ὁποῖο ἐγίνε λόγος στὴν § β, γίνεται ζοφερώτατο ἐξ αἰτίας ἀφ' ἐνὸς μὲν τῶν πυκνοτάτων αὐτο-αναφορῶν σὲ ὅλα τὰ κείμενα τοῦ Ἀθωνίτου Ἐπισκοπικοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐνὸς μολὶς ἀποκρυπτομένου **ναρκισσομοῦ**, πραγμάτων δηλαδὴ ὅλων ξένων πρὸς τὸ Ἀγγελικὸ Πολίτευμα.

Ἄλλωστε, τὸ ὅλα συγγραφικὸ ἔργο τοῦ γ.Θ.Δ., μὲ ἀποκορύφωμα τὴν αὐτο-βιογραφία του μὲ τίτλο: «Ἀπὸ τὴν Νοερὰ Προσευχὴν σὲ Χριστοκεντρικὲς Ἐμπειρίαις»⁴, τὸν ἀποδεικνύει σαφέστατα **ψυχαναγκαστικὸ μὲ τὴν ὑστεροφημία του!**...

Καὶ νὰ σκεφθῆ κανεῖς, μὲ ἀρκετὴ πράγματι μελαγχολία, ὅτι ἀκόμη καὶ σήμερα ὑπάρχουν **κοσμικοὶ** συγγραφεῖς, οἱ ὁποῖοι δὲν ὑποκύπτουν στὸ **ναρκισσοιστικὸ «ἐγὼ»** καὶ στὸ **πρῶτο πρόσωπο** τῆς γραφῆς...

* * *

1. Ἐρμηνευτικὸ κείμενο τῆς Ἐγκυκλίου τοῦ 1920 ἀποτελεῖ ἀναμφισβητήτως τὸ ἐπίσημο ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 2672/10.4.1919 «**Συνοδικὸ Γράμμα**» πρὸς τὴν Ἀντιπροσωπία τῆς ὑπὸ ἴδρυσιν Κινήσεως «**Πίστις καὶ Τάξις**».

Ἡ Ἀντιπροσωπία αὐτή, ὡς Προπαρασκευαστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς ἐν λόγῳ Παγκοσμίου Διαχριστιανικῆς Διασκέψεως, ἀποτελουμένη ἀπὸ Ἐπισκοπελιανούς κληρικούς, εἶχε ἐπισκεφθῆ τὴν Κωνσταντινούπολι, εἶχε ζητήσῃ «**τὴν ἐγκάρδιον ὑποστήριξιν τῆς ἁγίας Ὀρθόδοξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, τῆς μητρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν**» καὶ εἶχε προσκαλέσει Αὐτήν νὰ συμμετάσχῃ τῆς Συνδιασκέψεως.

→

Ἡ ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ἀπήντησε καὶ διαβεβαίωσε, «**προθύμῳ γνώμῃ καὶ ἀγαλλομένῃ καρδίᾳ**», ὅτι θὰ πέμψῃ Ἀντιπροσώπους στὴν Συνδιάσκεψι, «**τείνουσα οὕτω χεῖρα συναντιλήψεως τοῖς ἐργαζομένοις ἐν τῷ ἰδίῳ ἀγγῶ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἀμπελῶνι τοῦ Κυρίου**»⁵.

Σημειωτέον, ὅτι ἡ ἀπάντησις αὐτή, διὰ τῆς ὁποίας ἐκφράζεται **συνοδικῶς** ἡ πίστις στὴν οἰκουμενιστικὴ θεολογία τῆς «**Διευρυμένης Ἐκκλησίας**», ἐφ' ὅσον Ὁρθόδοξοι καὶ Ἐπισκοπελιανοὶ συνεργάζονται ἄθθεν ἐντὸς τοῦ ἰδίου καὶ τοῦ αὐτοῦ Ἀμπελώνος τοῦ Κυρίου, ἦταν ἀπόρροια τοῦ «πορίσματος» τῆς «εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς», ἡ ὁποία εἶχε ἤδη προετοιμάσει τὸ κείμενο τῆς **Ἐγκυκλίου τοῦ 1920**⁵.

♦ **Ὑπενθυμίζομε**, ὅτι ἡ θεολογία τῆς «**Διευρυμένης Ἐκκλησίας**», τῆς ὁποίας κύριοι ἐκφρασταὶ -ἐκτὸς τῶν δύο συνοδικῶν ἐκφράσεών της (1919, 1920)- εἶναι ὁ **π. Σέργιος Μπουλγάκωφ**, ὁ καθηγητὴς **Ἰωάννης Καρμῖρης** καὶ οἱ μητροπολίται **πρ. Ἐλβετίας Δαμασκηνὸς** καὶ **Περγᾶμου Ἰωάννης**, ὁμιλεῖ περὶ «**Ἐκκλησίας ἐν εὐρυτάτῃ ἐννοίᾳ**»· περὶ «**Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ συνόλῳ της**» καὶ «**ὄχι πλέον τῆς Ὁρθοδοξίας μόνης**»· περὶ «**ἐκκλησίας ἐκτὸς ἐκκλησίας**», «**ἐκτὸς τῶν τειχῶν**», «**ἐκτὸς τῶν κανονικῶν ὁρίων**» καὶ «**ἐκκλησιαστικῶν συνόρων**» τῆς Ὁρθοδοξίας⁶.

* * *

2. Ἡ Ἐγκύκλιος τοῦ 1920 εἶχε συνταχθῆ ἀπὸ μίαν «Ὑποεπιτροπή», ἡ ὁποία «*στὴν οὐσία ἦταν ὁ καθηγητικὸς σύλλογος τῆς ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς Χαλκῆς, δηλαδὴ ὁ Σχολάρχης Μητροπολίτης Σελευκειᾶς Γερμανὸς Στρηνόπουλος (ὁ μετέπειτα Θυατείρων), καὶ οἱ καθηγηταὶ Ἀρχιμανδρίτης Ἰ. Εὐστρατίου, Διάκονος Β. Στεφανίδης, Β. Ἀντωνιάδης καὶ Π. Κομνηνός. Ἐν τούτοις ὁ ἰδιαίτερος ρόλος τοῦ Μητροπολίτου Σελευκειᾶς στὴν σύνταξί της δὲν μπορεῖ νὰ ἀμφισβητηθεῖ*»⁷.

Ἐπομένως, ὁ **μητροπολίτης Γερμανὸς Στρηνόπουλος** ἦταν ὁ καταλληλότερος γιὰ νὰ ἐρμηνεύσῃ τὶς ἐκκλησιολογικὲς προϋποθέσεις τῆς **Ἐγκυκλίου τοῦ 1920**, πρᾶγμα τὸ ὁποῖο καὶ ἐπράξε δημοσίως, μὲ ἰδιαίτερη μάλιστα σαφήνεια, κατὰ τὸ πρῶτο Παγκόσμιο Διαχριστιανικὸ Συνέδριο τῆς Κινήσεως «**Ζωὴ καὶ Ἔργασια**» (Στοκχόλμη, 16-30.8.1925).

Ὁ **Γερμανὸς**, ὡς **Θυατείρων** πλέον μὲ ἔδρα τὸ Λονδίνο, προτοῦ νὰ παρουσιάσῃ τὴν Ἐκθεσί του στὴν Ὀλομέλεια τοῦ Συνεδρίου, «*ἀναφέρθηκε διὰ μακρῶν στὴν Ἐγκύκλιο τοῦ 1920 καὶ ἐξέφρασε ὠρισμένες σκέψεις ὡς πρὸς τὶς ἀρχὲς ποὺ ἔπρεπε νὰ διέπουν τὶς διαχριστιανικὲς σχέσεις, ἔτσι ὅπως εἶχαν διατυπωθεῖ ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο*»⁸, βάσει βεβαίως τῆς θεολογίας τῆς «**Διευρυμένης Ἐκκλησίας**».

«*Εἶναι ἀνάγκη, εἶπε, νὰ συνειδητοποιήσουν οἱ Ἐκκλησίες ὅτι ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἐνότητα, ὑπὸ τὴν στενὴν ἐννοία τῆς λέξεως ἐννοία, ποὺ ἐνώνει σ' ἓνα σῶμα τὰ μέλη μιᾶς ὁποιασδήποτε κοινωνίας, ὑπάρχει καὶ μία ἄλλη, πῶς περιεκτικὴ ἐννοία τῆς ἐνότητος, κατὰ τὴν ὁποία ὅλοι ὅσοι παραδέχονται τὴν θεμελιώδη διδασκαλία τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ, καὶ ἀποδέχονται Αὐτὸν ὡς Σωτῆρα καὶ Κύριο, θὰ ἔπρεπε νὰ θεωροῦν ὁ ἕνας τὸν ἄλλο ὡς μέλη τοῦ ἰδίου σώματος καὶ ὄχι ὡς ξένους. Χωρὶς νὰ εἰσχωρήσουμε στὴν ἐξέταση τῶν δογματικῶν διαφορῶν ποὺ χωρίζουν τὶς Ἐκκλησίες, πρόσθετε ὁ Θυατείρων, πρέπει νὰ καλλιεργήσουμε αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἰδέα τῆς εὐρυτέρας ἐνότητος...*»⁸.

♦ Εἶναι σαφεστάτη τόσοσν ἡ διατύπωσις τῆς νεόκοπης θεολογίας τῆς «**Διευρυμένης Ἐκκλησίας**», ὅσο καὶ τὸ προτεινόμενον **συγκρητιστικὸ πλαίσιο** καλλιεργείας της.

* * *

3. Τέλος, ἡ **Ἐγκύκλιος τοῦ 1920** προϋποθέτει τὴν ἀποδοχὴ μιᾶς ἀκόμη ἐκ τῶν θεμελιωδῶν θεολογιῶν τῆς **Οἰκουμενικῆς Κινήσεως**, δηλαδὴ τὴν λεγομένην «**Βαπτισματικὴ θεολογία**».

Ἡ οἰκουμενιστικὴ αὐτὴ θεολογία, τῆς ὁποίας κύριοι ἐκφρασταὶ εἶναι ὁ **Ἰωάννης Καρμῖρης**⁹ καὶ ὁ **μητροπολίτης Περγᾶμου Ἰωάννης**¹⁰, ὑποστηρίζει ὅτι τὸ βάπτισμα -ὀρθόδοξο ἢ ἑτεροδόξο- ἄθθεν ὀριοθετεῖ τὴν Ἐκκλησία, δημιουργεῖ τὰ λεγόμενα «**βαπτισματικὰ ὅρια**» τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοιοῦτοτρόπως Αὐτὴ δηθεν περιλαμβάνει ὀρθοδόξους καὶ ἑτεροδόξους, οἱ ὁποῖοι συνέχονται ἀπὸ τὴν λεγομένην «**βαπτισματικὴ ἐνότητα**» τῆς Ἐκκλησίας.

Τὴν «**Βαπτισματικὴ Θεολογία**» ἔχει ὡς θεμέλιό του τὸ «**Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν**»¹¹· αὐτὴν διεκλήρυξε ὁ **Πάπας Ἰωάννης Παῦλος Β'** τὸ **1995**¹²· αὐτὴν εἶχε διακηρύξει δι'

Ἐγκυκλίου ὁ **πατριάρχης Δημήτριος τὸ 1974**¹³ αὐτὴν ἐπίσης ἔχουν διακηρύξει ἐπισημότετα τὸσον ὁ **πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος τὸ 1995**¹⁴, ὅσον καὶ ὁ **πατριάρχης Ἀντιοχείας κ. Ἰγνατίος τὸ 1987**¹⁵.

Καὶ εἶναι τοιαύτης ζωτικῆς σημασίας ἡ «**Βαπτισματικὴ θεολογία**» γιὰ τοὺς ἐξ ὀρθοδόξων **Οἰκουμενιστὰς**, ὥστε νὰ βεβαιώνουν μὲ ἀπόλυτη σαφήνεια τὰ ἐξῆς:

«**Τοῦτου ἔνεκεν**», δηλαδὴ ἐκ τοῦ ὅτι «**πάντες οἱ χριστιανοὶ [ἀνεξαρτήτως εἰς ποῖαν Ὁμολογίαν ἀνήκομεν] εἴμεθα μυστηριακῶς καὶ ἀπορρήτως ἠνωμένοι μετὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ μετ' ἀλλήλων διὰ τῆς χάριτος τοῦ ἁγίου βαπτίσματος**», «**τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον δὲν ἐδίστασε νὰ ἀπευθύνῃ τὸ περίφημον διάγγελμα αὐτοῦ τοῦ ἔτους 1920** «**πρὸς τὰς ἀπανταχοῦ Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ**», **χαρκτηρίσαν τὰς Χριστιανικὰς Ὁμολογίας ὡς «Ἐκκλησίας» καὶ τονίσαν** «**ὅτι ἐπιβάλλεται ἵνα ἀναζωπυρωθῇ καὶ ἐνισχυθῇ πρὸ παντὸς ἡ ἀγάπη μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν, μὴ λογιζομένων ἀλλήλας ὡς ξένας καὶ ἀλλοτρίας, ἀλλ' ὡς συγκληρονόμους καὶ συσσώμους τῆς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ Χριστῷ**»¹⁶!

♦ Παρὰ ταῦτα, ὁ **γ.Θ.Δ.** μὰς διαβεβαιώνει παραδόξως, ὅτι ὁ **Οἰκουμενισμός** ἀποτελεῖ δῆθεν «**κάποιες ἀβρότητες καὶ φιλοφρονήσεις μὲ ἑτεροδόξους**» (* Ἀρθρον Α')!...

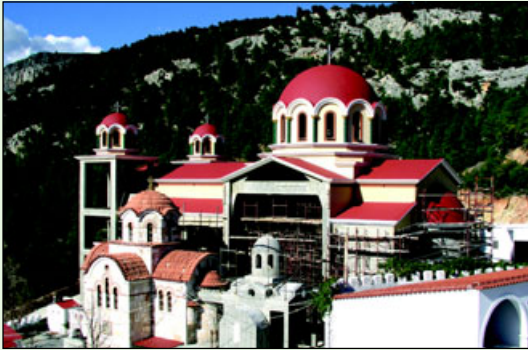
ΑΡΑΓΕ, ποῖος εὐσεθὴς Ὀρθόδοξος δὲν κατανοεῖ ἀμέσως καὶ πλήρως, ὅτι ἡ **Ἐγκύκλιος τοῦ 1920**, μὲ αὐτοῦ τοῦ εἵδους τὶς ἐκκλησιολογικὰς προϋποθέσεις τῆς, εἰσάγει εὐθέως στὸν χῶρο τῆς κακοδοξίας; Καὶ ποῖος δὲν ἀντιλαμβάνεται, ὅτι τὸ πρῶτο ἐκ τῶν «**σημείων**»³ τῆς, δηλαδὴ «**ἡ παραδοχὴ ἐνιαίου ἡμερολογίου πρὸς ταυτόχρονον ἑορτασμὸν τῶν μεγάλων χριστιανικῶν ἐορτῶν ἐπὶ πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν**»¹⁷, εἶχε καθαρὸς ἐκκλησιολογικὸ χαρακτήρα, ἐφ' ὅσον εὐρίσκετο στὴν προοπτικὴ τοῦ συγκρητιστικοῦ **Οἰκουμενισμοῦ**;

■ Ἐν τούτοις, ἀπαιτεῖται νὰ διευκρινισθῇ ἡ σχέση τοῦ καινοτόμου ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν **Χρυσόστομου Παπαδοπούλου** μὲ τὴν **Ἐγκύκλιο τοῦ 1920**, ὡς καὶ ἡ συμβολὴ τοῦ λεγομένου **Πανορθόδοξου Συνεδρίου** (Κωνσταντινούπολις, 10.5-8.6.1923) στὴν **ἡμερολογιακὴ μεταρρύθμισι τοῦ 1924**, ὥστε νὰ θεμελιωθῇ ἐτι περισσότερο ἡ ἀποψὶς μας, ὅτι τὸ **Ἡμερολογιακὸ Ζήτημα** εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀποσυνδεθῇ ἀπὸ τὴν **Οἰκουμενικὴ Κίνησι**.

(Συνεχίζεται)

1) Ἀρχιμανδρίτου Ἰουστίνου Πόποβιτς, «*Ὀρθοδοξία καὶ «Οἰκουμενισμός»* - *Μία Ὀρθόδοξος Γνωμάτευσις καὶ Μαρτυρία*», περιοδ. «*Κοινωνία*», Μαρτίου-Ἀπριλίου 1975, σελ. 95-101· ἐφημερ. «*Ὀρθόδοξος Τύπος*», ἀριθ. 235/1.6.1975, σελ. 1 καὶ 4. / 2) **Γρηγορίου Λαρεντζάκη**, «*Βασικαὶ ἀρχαὶ τηρήσεως καὶ ἀποκαταστάσεως τῆς χριστιανικῆς ἐνότητος* - Ὀρθόδοξοι ἀπόψεις», στὸ «*Ε.Π.Ε.Θ.Χ.*», τόμος Α', σελ. 351-365, Κεφάλ. ΙΙΙ, ἐν Ἀθήναις 1987. / 3) **Β.Θ. Σταυρίδου - Ε.Α. Βαρέλλα**, Ἱστορία τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως, σελ. 55, ἐκδόσεις «*Π.Ι.Π.Μ.*», Θεσσαλονίκη 1996. / 4) Ἐκδόσεις «*Σπλιώτη*», Ἀθήνα 2002, σελίδες 264. / 5) **Μ.Π. Γεωργίου Τσέτη**, Ἡ Συμβολὴ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στὴν Ἰδρυση τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν, σελ. 53-64 καὶ 236-250, ἐκδόσεις «*Τέρτιος*», Κατερίνη 1988· **Τοῦ Αὐτοῦ**, Οἰκουμενικὸς Θρόνος καὶ Οἰκουμένη - Ἐπίσημα Πατριαρχικὰ Κείμενα, σελ. 47-51, ἐκδόσεις «*Τέρτιος*», Κατερίνη 1989. / 6) **Βλ. Γ.Α. Γαλίτη**, «*Ἡ Ἐκκλησία καὶ οἱ Ἐκκλησίες*», περιοδ. «*Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς*», ἀριθ. 755/Νοέμβριος-Δεκέμβριος 1994, σελ. 537 καὶ 543· περιοδ. «*Ἐπίσκεψις*», ἀριθ. 523/31.10.1995, σελ. 13, ἀριθ. 260/15.10.1981, σελ. 13-14, ἀριθ. 517/30.4.1995, σελ. 10 καὶ ἀριθ. 518/31.5.1995, σελ. 16· περιοδ. «*Ἐκκλησία*», ἀριθ. 71/5.1988, σελ. 267α· **Ἀρχιμ. Κυπριανοῦ Ἀγιοκυπριανίου**, Ὀρθοδοξία καὶ Οἰκουμενικὴ Κίνησις, **Σειρὰ Β'-2**, σελ. 20-22, Ἀθήνα 1997. / 7) **Μ.Π. Γεωργίου Τσέτη**, Οἰκουμενικὸς Θρόνος..., ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 56-57· **Τοῦ Αὐτοῦ**, Ἡ Συμβολὴ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου..., ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 78 καὶ 80· **Β.Θ. Σταυρίδου - Ε.Α. Βαρέλλα**, ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 54. / 8) **Μ.Π. Γεωργίου Τσέτη**, Ἡ Συμβολὴ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου..., ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 101. / 9) **Ἰωάννου Καρμίρη**, Δογματικῆς Τμήμα Ε', Ὀρθόδοξος Ἐκκλησιολογία, σελ. 241, 242 καὶ 243, Ἀθήνα 1973. / 10) **Professor John Zizioulas**, «*Orthodox Ecclesiology and the Ecumenical Movement*», περιοδ. «*Sourouz*», No 21/August 1985, pp. 16-27. / 11) **Βλ. Γεωργίου Ν. Λαιμόπουλου (ἐπιμ.)**, Ἡ Ζ' Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, Καμπέρρα-Φεβρουάριος 1991/Χρονικὸ, Κείμενα, Ἀξιολογήσεις, ἐκδόσεις «*Τέρτιος*», σελ. 136 («*Τελικὴ Ἐκθεσις*»), Κατερίνη 1992. / 12) **Ἐγκύκλιος** «*Ἴνα πάντες ἐν ὧν/Ut Unum Sint*», 25.5.1995, § 66. 13) Περιοδ. «*Ἐπίσκεψις*», ἑκτακτον φύλλον/14.4.1974. / 14) Περιοδ. «*Ἐπίσκεψις*», ἀριθ. 520/31.7.1995, σελ. 20. / 15) Περιοδ. «*Ἐπίσκεψις*», ἀριθ. 370/15.1.1987, σελ. 8-13. / 16) **Ἰωάννου Καρμίρη**, ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 243. / 17) **Β.Θ. Σταυρίδου - Ε.Α. Βαρέλλα**, ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 334.

Ἐνισχύσατε τὴν ἀνάγεσιν τοῦ νέου Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων μας Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης!...

- Ἐμβάσματα ἀποστέλλονται με ταχυδρομικὴ ἐπιταγὴ στὴν διεύθυνση:
Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Κυπριανοῦ,
Τ.Θ. 46006 - ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ 133 10,
ΕΛΛΑΣ,
- ἢ κατατίθενται στοὺς ἐξῆς ἀριθμοὺς λογαριασμῶν μας στὶς Τράπεζες:
ΕΘΝΙΚΗ: 074-29600013,
ALPHA: 105-00-2002-015587,
ΑΓΡΟΤΙΚΗ: 03203002011-68,
ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 0026-0273-95-0100391131,
καὶ NOVA: 0002928036.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ

ΚΑΘΙΣΤΟΥΜΕ γνωστὸ στὰ πνευματικὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Διακιοδοσίας μας, ὅτι ἡ Ἱερὰ Μονὴ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Συκαμίνου-Ὠρωποῦ Ἀττικῆς, ὑπὸ τὴν Καθηγουμένην Μυροφόρα Μοναχὴν, δὲν ἀνήκει πλέον στὸν Κατάλογο τῶν Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς, ἀλλ' οὔτε καὶ στὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῶν Ἐνισταμένων, ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου 2003.

♦ Στὴν ἀπόφασιν τῆς Ἀδελφότητος τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, γιὰ τὴν οἰκεία βουλήσει ἀπομάκρυνσίν τῆς ἐκ τῆς κανονικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς τῆς, ἡ ὁποία μᾶς γνωστοποιήθηκε μετὰ τὸ ἀπὸ 26.5.2003 γράμμα τῆς, δὲν συμμετείχαν οἱ σεβαστὲς Γερόντισσες Μαριάμ (Στεφανέρη) καὶ Ἰλαρία (Πασπαλά), οἱ ὁποῖες ἔκτοτε εὐρίσκονται μὲν ἐκτὸς τῆς Μονῆς των, αἴρουσαι ἐν ὑπομονῇ, ἀνεξικακίᾳ καὶ εὐχαριστίᾳ πρὸς τὸν Θεὸν τὸν βαρὺ σταυρὸ τῆς δοκιμασίας των, διατηροῦν ὅμως τὴν πνευματικὴν σχέσιν καὶ κοινωνίαν μετὰ τὴν Ἱερὰν Σύνοδό μας.

Φυλὴ Ἀττικῆς, τῆ 13/26.1.2004

*Ἐκ τῆς Γραμματείας
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς*

Ἱερὰ Μονὴ στὴν Σαρδινία

• Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου στὸ Μαροῦμπιο, τὴν ὁποίαν ἀνεγείρει ὁ Πανοσιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Ἀντώνιος Πομπιάνου, προχωρεῖ στὴν ἀποπεράτωσίν της καὶ ἀναμένεται νὰ ἀποτελέσῃ στὸ ἐγγὺς μέλλον μία σταθερὰ μαρτυρία τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεώς μας στὴν Σαρδινία.

‘Από την Ζωή τῆς Ἐκκλησίας μας στὴν Ἀμερικὴ

Μία πρόσφατος φωτογραφία, ἡ ὁποία ἀπεικονίζει μὲ τρόπο χαρακτηριστικὸ τὴν Καθολικότητα καὶ τὴν ποικιλομορφία τῆς Ἐξαρχίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων στὴν Ἀμερικὴ.

Ὁ Πρεσβύτερος Δρ π. Ἰωσήφ Μίλλερ (82 ἐτῶν), ὁ κινεζικῆς καταγωγῆς Διάκονος π. Γεώργιο Τσὲ καὶ ἡ ἀμερικανίδα διακόνισσά του (ὑπερπολύτεκνοι γονεῖς 10 τέκνων), μὲ τὴν μητέρα τοῦ π. Γεωργίου, Κινέζα 100 ἐτῶν, ἡ ὁποία βαπτίσθηκε μόλις πέρσι!...

ΤΗΝ 6.12.2003 ἐκ. ἡμ., τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Φωτικῆς κ. Αὐξέντιος, μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Κυπριανοῦ καὶ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου

Ἔτνα κ. Χρυσοστόμου, ἔκειρε δύο Μεγαλόσχημες Μοναχὲς στὴν Ἱερὰ Γυναικεία Μονὴ τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Ἐλισάβετ τῆς Μεγάλης Δουκίσσης, στὴν Ἔτνα τῆς Καλιφορνίας.

Ἡ πρώτη ἐξ αὐτῶν, ἡ Γερόντισσα Ὑλγα, εἶναι 90 ἐτῶν, γεννήθηκε στὴν Ρωσία καὶ στὴν παιδικὴ ἡλικία τῆς διέμεινε σὲ Ἴδρυμα πλῆσιον τῆς Μονῆς, τὴν ὁποίαν διύθυσε ἡ Ἁγία Νεομάρτυς Ἐλισάβετ, στὴν Μόσχα. Ἀργότερα, πρὸ τῆς μεταναστεύ-

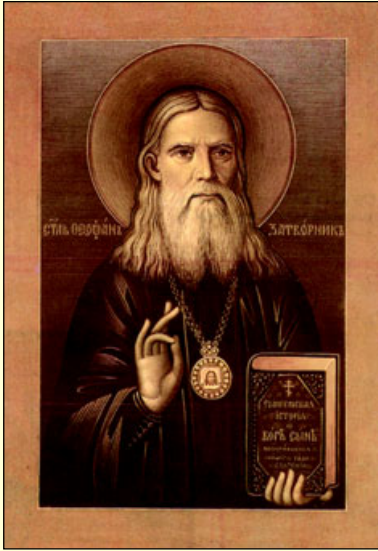
σεῶς τῆς στὴν Ἀμερικὴ, σπούδασε νομικὰ καὶ καλὰς τέχνες στὸ Βελιγράδι τῆς Σερβίας. Καὶ ἤδη ἔχει μίαν ἐγγονή τῆς ὡς «παραδελφὴ» στὴν ἴδια Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἁγίας Ἐλισάβετ!...

Ἡ δευτέρη Ἀδελφὴ γ. Κασσιανὴ εἶναι προσήλυτος στὴν Ὀρθοδοξία καὶ πρὸ τῆς μοναχικῆς τῆς ἀφιερώσεως ἐξασκοῦσε τὴν ἀρχιτεκτονικὴν.

Στὴν φωτογραφία, ἡ Ἀδελφότης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μὲ τὴν σεβαστὴ Καθηγουμένη Γερόντισσα Ἐλισάβετ στὸ κέντρο καὶ τὸν Ἐφημέριο τῆς Μονῆς Αἰδεσιμ. π. Γεώργιο Μαυρομάτη.

Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ τῆς Ἱερᾶς Ἀνδρᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ στὴν Ἔτνα τῆς Καλιφορνίας ἐντὸς τοῦ εἰκονογραφημένου Καθολικοῦ Αὐτῆς. Καθήμενοι ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἔτνα κ. Χρυσόστομος, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Φωτικῆς κ. Αὐξέντιος καὶ ὁ Καθηγούμενος Ἀρχιμ. π. Ἀκάκιος. Λεῖπουν οἱ Δόκιμοι Ἀδελφοί.

Ὑπομονὴ στὶς Θλίψεις*

Τοῦ Ὁσίου Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλειστοῦ
(† 1894)

Μνήμη: 10η Ἰανουαρίου

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ εὐκόλο νὰ ὑπομένομε καρτε-
ρικὰ καὶ ψύχραιμα κάθε θλίψη, προπαντὸς
ὅταν εἶναι βαρειά. Ἄλλὰ τὸ βάρος εἶναι πολὺ
μεγάλο τὴν ὥρα τῆς συμφορᾶς καὶ γιὰ λίγο ἔ-
πειτα ἀπ' αὐτήν. Ὑστερα, σιγά-σιγά, γίνεται πιὸ
ἐλαφρὸ. Ὁ χρόνος, βλέπετε, εἶναι ὁ καλύτερος
γιατρός. Διώχνει τὸν πόνο, στεγνώνει τὰ δάκρυα,
φέρει τὴν λήθη, ξαναδίνει στὴ ζωὴ τὸν κανονι-
κὸ της ρυθμὸ... Ἔτσι θὰ γίνῃ καὶ μὲ τὴ δική σας
συμφορὰ. Κάντε κουράγιο, καὶ ἡ πληγὴ σας θὰ
ἐπουλωθεῖ.

Στὸ μεταξύ, νὰ στερεώσετε μέσα σας τὴν πεποίθησι ὅτι ὅλα παραχωροῦνται
ἀπὸ τὸν Κύριο. Ἐκεῖνος γιὰ ἓνα μόνο πράγμα ἐνδιαφέρεται: τὴ σωτηρία μας. Καὶ
γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ μεταχειρίζεται κάθε πρόσφορο μέσο, ἀκόμα, κάποτε-κάποτε, καὶ
τὸ πιὸ σκληρὸ. Ὅ,τι στέλνει, λοιπόν, ὁ Θεός, νὰ τὸ δέχεστε σὰν φάρμακο τῆς ψυχῆς,
πικρὸ ἀλλὰ θεραπευτικὸ καὶ ὠφέλιμο. Τίποτα δὲν συμβαίνει τυχαῖα, ὅλα ρυθμι-
ζοῦνται ἀπὸ τὴ θεία πρόνοια. Γι' αὐτὸ, ὅποτε σᾶς θροῖσκει κάποια θλίψη, νὰ σκέπτε-
στε πὼς εἶναι μιὰ ἐπίσκεψι, μιὰ ὑπόμνησι, μιὰ εἰδοποίηση τοῦ Θεοῦ γιὰ κάποιο
σφάλμα σας. Νὰ Τὸν εὐχαριστεῖτε καὶ νὰ διορθώσετε.

Στοὺς δικαίους οἱ θλίψεις στέλνονται ὡς δοκιμασίες -ἔτσι ἔγινε μὲ τὸν μακάριο
Ἰωβ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Σ' ἐμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, ὅμως, στέλνονται ὡς σωφρο-
νιστικὲς τιμωρίες καὶ ὡς ἐρεθίσματα γιὰ μετάνοια.

*

Σηκώνετε βαρεῖες θλίψεις. Λυπᾶμαι γι' αὐτὸ καὶ σᾶς συμπονᾶω. Ἄλλη βοήθεια
δὲν ὑπάρχει, παρὰ μόνο ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ ἐλπίδα στὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Ὅλα ἀπὸ τὸ
Θεὸ προέρχονται ἢ παραχωροῦνται. Καὶ γιὰ ὅλα πρέπει νὰ Τὸν εὐγνωμονοῦμε, ὄχι
μόνο γιὰ τὰ εὐχάριστα, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὰ δυσάρεστα. Γιατί καὶ αὐτὰ στὴν ὠφέλειά μας
ἀποσκοποῦν: στὴν κάθαρσι, στὴν ἀπόκτησι καὶ στερέωσι καλῶν ἔξεων, στὴ μνήμη
καὶ ἐπίκλησι τοῦ Κυρίου.

Μὴ βαρυνγωμᾶτε, λοιπόν. Κάντε ὑπομονὴ στὶς σκοτεινὲς ἡμέρες. Θὰ ἔρθουν καὶ
φωτεινές.

(*) Ἀπὸ τὸ νέο θαυμάσιο βιβλίον Ὁσίου Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλειστοῦ, *Χειραγωγία στὴν πνευμα-
τικὴ ζωὴ (ἀποσπάσματα ἐπιστολῶν)*, σελ. 12-13, ἔκδ. Ἱερᾶς Μονῆς Παρακλήτου, Ὁρωπὸς Ἀττικῆς
2003.

Ἐκδόσεις καὶ Παραγωγὲς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας

ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΩΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΦΥΛΗΣ κ. ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ

ΟΜΙΛΙΕΣ

*Διανθισμένες καὶ μὲ ἀκούσματα μελωδικὰ
ἀπὸ ζωντανὲς ἠχογραφήσεις*

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΑΝ οἱ ὀκτώ πρῶτοι Συμπυκνωμένοι Δίσκοι (CD's), ἐκ τῶν ὁποίων οἱ ἕξι καὶ σὲ μορφὴ μαγνητοταινιῶν/κασσετῶν, στὴν γνωστὴ Σειρὰ τῶν «**Ομιλιῶν**» τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου καὶ Καθηγουμένου μας κ. Κυπριανοῦ.

Ἦδη, στὴν ἴδια Σειρὰ, κυκλοφοροῦσαν ἄλλες δεκατέσσερις μαγνητοταινίες.

Καὶ οἱ νέες Ὁμιλίαι, ὅπως καὶ οἱ προηγούμενες, διανθίζονται μὲ ἀκούσματα μελωδικὰ ἀπὸ ζωντανὲς ἠχογραφήσεις τοῦ Βυζαντινοῦ Χοροῦ τῶν Πατέρων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας.

Ἀναλυτικὰ, οἱ νέες πολὺ ὠφέλιμες καὶ ἐνδιαφέρουσες Ὁμιλίαι, περιλαμβάνουν τοὺς ἑξῆς τίτλους:

- Ἀριθ. 106: Ψυχικὰ καὶ σωματικὰ δεσίματα (Κυριακὴ Γ΄ Λουκᾶ).
- Ἀριθ. 108: 1. Σωματικὲς ἀσθένειες ἔχουν τὴν αἰτία τους στὶς ἁμαρτίες (Β΄ Κυρ. Νηστειῶν).
2. Ἡ Θεοτόκος προστατεύει ὅσους τὴν ἐπικαλοῦνται (Δ΄ Χαριετισμοὶ ΘΚ).
3. Ἡ εὐθύνη τῶν γονέων γιὰ τὰ παιδιά τους (Δ΄ Κυρ. Νηστειῶν).
- Ἀριθ. 127: 1. Τὰ θαύματα τῆς ἀληθινῆς μετανοίας (Κυρ. ΣΤ΄ Ματθαίου).
2. Ἡ τύφλωση τῶν ὀφθαλμῶν τῆς ψυχῆς (Κυρ. Ζ΄ Ματθαίου).
3. Ὁρθοδοξία καὶ Οἰκουμενισμὸς (Κυρ. Ἀγ. Πατέρων τῶν Ἑπτὰ Οἰκ. Συνόδων).
- Ἀριθ. 128: 1. Ἡ παράλυσις τῆς ψυχῆς καὶ ἡ παράλυσις τοῦ σώματος.
2. Ἡ ἀξία τῆς ψυχῆς ἀνυπολόγιστος.
3. Ἡ Ὁσία Μαρία ὡς πρότυπο μετανοίας (Β΄, Γ΄ καὶ Ε΄ Κυρ. Νηστειῶν).
- Ἀριθ. 131: Περὶ φθόνου καὶ ζήλιας (Ἀπὸ τὸν Βίο τοῦ Ἁγίου Ἰωαννικίου τοῦ Μεγάλου).
- Ἀριθ. 134: Πρέπει νὰ προετοιμαζώμεθα γιὰ τὴν Θεία Λειτουργία (Κυρ. τῶν Μυροφόρων).
- Ἀριθ. 141: Ἡ μετάνοια ἔχει διαβαθμίσεις (Κυρ. μετὰ τὰ Φῶτα).
- Ἀριθ. 147: Νὰ ἔχουμε ἐπίγνωσι τῆς θέσεώς μας (Κυρ. πρὸ τῶν Φώτων).

• Ἐπιμέλεια καὶ Παραγωγή τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας.

• Τιμὴ ἐκάστου CD: € 5 • Τιμὴ ἐκάστης μαγνητοταινίας: € 2,5

⊙ Γιὰ παραγγελίες ἀπευθύνεσθε:

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Κυπριανοῦ, Τ.Θ. 46006 – ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ 13310

Τηλ.: 210 2411380, 210 2411316, Fax: 210 2411080, E-mail: Kyprianos@hol.gr

καὶ Βιβλιοπωλεῖο «ΝΕΟ ΘΑΒΩΡ», Ἰκτίνου 4, Ἀθήνα, Τηλ./Fax: 210 5227096.

